

Η ΜΑΝΤΗΛΑ
Του Δημήτρη Κιττέ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΝΑΜΠΙΕΧΑ
- B) ΕΠΙΒΑΤΗΣ

Στη στάση του λεωφορείου, εμφανίζεται μια γυναίκα, η Ναμπιέχα (που σημαίνει Ευφυής). Φοράει μαντήλα στο κεφάλι και κρατάει στα χέρια της ένα μωρό. Πίσω της ακολουθεί ένα μεγαλύτερο κοριτσάκι που φοράει επίσης μαντήλα. Το κοριτσάκι φορά αδιάβροχο και κρατάει μια τσάντα. Η ουρά στη στάση του λεωφορείου μαζεύεται για να περάσει η μητέρα με την μαντήλα και τα παιδιά της. Μόλις μπαίνουν στο λεωφορείο, ένας επιβάτης φωνάζει με διαπεραστική , αγριεμένη φωνή.

ΕΠΙΒΑΤΗΣ:

Να φύγετε! Να πάτε αλλού! Δεν έχετε θέση στη χώρα μας!

Παύση

ΝΑΜΠΙΕΧΑ:

Τι είπες ; Ποια χώρα ακριβώς; Εδώ γεννηθήκαμε!!! Εδώ είναι το σπίτι μου και η οικογένειά μου. Εδώ μεγάλωσα και εδώ θα μεγαλώσουν και τα παιδιά μου!

Παύση

ΕΠΙΒΑΤΗΣ:

Περνίεσαι για έξυπνη; Εδώ είναι η Ελλάδα μας και εμείς είμαστε χριστιανοί. Τα παιδιά σου θα πάνε στο σχολείο με τα εγγόνια μου!

Μια άλλη γυναίκα παρατηρεί αμέτοχη τη συζήτηση , κάνει το σταυρό της και μονολογεί:

ΓΥΝΑΙΚΑ:

Θεέ μου, τι άνθρωποι υπάρχουν! Σε τι κόσμο θα φέρουμε τα παιδιά μας!!!

Παύση

Η Ναμπιέχα, φτιάχνει την τσάντα της κόρης της νευρικά, χαμογελάει στοργικά στο μωρό της και λέει στους άλλους επιβάτες που κοιτάζουν στο κενό.

NAMPΠEΧA:

Ο κόσμος που θα φέρετε τα παιδιά σας είναι πράγματι πολύ άσχημος, όχι βέβαια από τη δική μου μαντήλα, αλλά από τη δική σας μισαλλοδοξία (**κακία**)!!!

Στη συνέχεια γυρνάει της το κοριτσάκι της και λέει:

NAMPΠEΧA:

Φάτμε, κοριτσάκι μου, ετοιμάσου, κατεβαίνουμε! Φόρεσε καλά το αδιάβροχό σου μην βραχεί η μαντήλα σου!

Στο πρόσωπο ενός νεαρού που φοράει ακουστικά, σχηματίζεται ένα ελαφρύ μειδίαμα (χαμόγελο).

ΤΕΛΟΣ